Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 918 van 10 september 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat Y. Proost**
Bredabaan 652
2930 Brasschaat

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van 20 augustus 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*),

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gelet op boek 2, titel 3, hoofdstuk 2 van de RvV-wet.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. Proost die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaat T. SCHREURS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. In een nota van de Dienst Vreemdelingenzaken van 20 februari 2024 gericht aan de toenmalige staatssecretaris (stuk 44 in het administratief dossier) kan worden gelezen :

"Het allereerste administratieve spoor van zijn aanwezigheid in België dateert van 15.03.2004 toen een administratief verslag vreemdelingencontrole voor hem opgesteld werd door de PZ MINOS uit hoofde van illegaal verblijf (AN.55.L7012578/2004).
Uit zijn administratief blijkt dat er in 2005, in 2007, in 2009 en in 2010 verscheidene verslagen vreemdelingencontrole voor hem werden opgesteld: AN.45.LB.11374/2005 – opzettelijke vernielingen; AN.43.L7.009375/2007 – opzettelijke slagen en/of verwondingen; AN.40.L7.007727/2009 – verdwijning en AN.55.LB.168328/2010 – illegaal verblijf.

Op 04.01.2013 diende hij te Antwerpen een "Aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van zelfstandige" (bijlage 19) in en werd hij ingeschreven in het wachtregister.
Op 18.01.2013 werd hij na een positieve woonstcontrole ingeschreven in het vreemdelingenregister.
Op 26.06.2015 werd hij van ambtswege uit de registers afgevoerd. In 2015, in 2016 en in 2017 werden meerdere administratieve verslagen vreemdelingencontrole voor hem opgesteld: AN.92.LB.141256/2015 – betekening verval recht tot sturen; AN.43.L7.011759/2016 – opzettelijke
slagen en/of verwondingen; AN.60.LB.096790/2017 – bezit drugs; AN.43.LB.096766/2017 – opzettelijke slagen en/of verwondingen en HV.55.LI.003260/2017 – illegaal verblijf. In de nacht van 27.01.2018 werd u op Astrid -1 aangetroffen door de politie van Antwerpen als dakloze.
Op 12.09.2018 diende hij te Antwerpen een "Aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van werkzoekende" (bijlage 19) in. Op 13.10.2018 werd hij na een positieve woonstcontrole ingeschreven te Borsbeek. Hij werd verzocht om binnen de drie maanden, dus ten laatste op 11.12.2018, nog een aantal bijkomende documenten (inschrijving VDAB, sollicitatiebrieven of bewijs reële kans op werk) in te dienen.
Op 12.12.2018 werd hij in de registers afgevoerd wegens verlies verblijfsrecht.
Op 07.01.2019 werd hij een "Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten" (bijlage 20) betekend. Hij beschikte vervolgens over een bijkomende maand om alsnog de vereiste documenten over te maken.
Hij diende de ontbrekende documenten binnen de termijn in en op 03.06.2019 werd hij in het bezit gesteld van een "Verklaring van inschrijving" in en hij werd opnieuw ingeschreven te Borsbeek.
Sinds 20.06.2019 is hij in het bezit van een E-Kaart geldig tot 03.06.2024.
Betrokkene verblijft momenteel in de gevangenis van Antwerpen".

In de verweernota kan voor het vervolg gelezen worden:

"Op 03.09.2021 werd verzoeker onder aanhoudingsmandaat geplaatst in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels en bendevorming.
Verzoeker werd op 20.10.2023 door het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 50 maanden en tot een geldboete van 4.000 euro wegens onder meer diefstal en bendevorming.
Op 11.03.2024 werd beslist tot beëindiging van het verblijfsrecht".

1.2. Op 20 augustus 2026 trof verweerder een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

Dit is de eerste bestreden akte. Ze luidt als volgt:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten
Aan de heer [A.K.], geboren te [W.], op […], onderdaan van Polen, wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, eerste lid, 3°, 13°, 43, §1, 2° en artikel 44ter, van de wet van 15 december 1980: u wordt door de Minister voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, geacht de openbare orde te kunnen schaden, uw gedrag vormt een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving:

Op 03.09.2021 werd u onder u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels en bendevorming.

Vanaf 02.05.2022 mocht u de voorlopige hechtenis onder Elektronisch Toezicht (hierna: E.T.) ondergaan.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 11.08.2022 tot een gevangenisstraf van 3 jaar en tot een geldboete van 2.000 euro (vervangende gevangenisstraf: 2 maanden). Op 31.08.2022 stelde u een hoger beroep in tegen deze veroordeling. Op 21.09.2022 werd u een voorwaardelijke invrijheidstelling toegekend.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 20.10.2023 (op beroep tegen vonnis d.d. 11.08.2022) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 50 maanden met onmiddellijke aanhouding en tot een geldboete van 4.000 euro (vervangende gevangenisstraf: 60 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels (8 feiten gepleegd tussen 04.06.2021 en 02.09.2021); aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht om op personen of eigendommen andere misdaden te plegen dan deze waarop levenslange opsluiting, opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar of een langere termijn staat (feit gepleegd van 04.06.2021 tot en met 30.08.2021); aan met bedrieglijk opzet, voor uzelf of voor een ander, een onrechtmatig economisch voordeel te hebben verworven door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in een informaticasysteem in te voeren, te wijzigen, te wissen of met enig ander technologisch middel de normale aanwending van gegevens in een informaticasysteem te veranderen (5 feiten gepleegd tussen 17.08.2021 en 01.09.2021); aan diefstal (11 feiten gepleegd tussen 05.06.2021 en 24.09.2021); aan poging tot diefstal met braak, inklimming of valse sleutels (feit gepleegd op 20.08.2021) en aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht om op personen of eigendommen wanbedrijven te plegen (feit gepleegd tussen 05.06.2021 tot en met 24.09.2021).

Op 25.10.2023 werd u opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van uw veroordeling met onmiddellijke aanhouding d.d. 20.10.2023.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 13.05.2024 tot een gevangenisstraf van 4 maanden in staat van herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan het sturen tijdens verval en geen houder te zijn van een rijbewijs.

U zit momenteel gevangenisstraffen van 50 maanden en van 4 maanden uit en u bereikt volgens uw huidige opsluitingsfiche strafeinde op 14.03.2027.

Uit het arrest d.d. 20.10.2023 blijkt dat u actief deelnam aan 8 feiten van zware diefstal; 5 feiten van informaticabedrog; 11 feiten van gewone diefstal; 1 feit van poging tot zware diefstal en aan deelname aan een vereniging. De meest voorkomende modus operandi bestond erin dat u en uw medekompanen zich toegang verschaften tot een woning, waarna de autosleutels werden gestolen, gevolgd door de diefstal van de auto's zelf. U was betrokken bij het overbrengen van gestolen auto's naar het buitenland, namelijk traject België — Polen over Nederland. U schakelde uw appartement in als de facto uitvalsbasis voor het plegen van misdrijven. De buit in de vorm van roerende goederen (zoals bankkaarten, tankkaarten,…) kon in uw woning ook (minstens tijdelijk) veilig bewaard worden. U had zich ten volle ingeschreven in de criminele logica van de aan de orde zijnde bende. U leverde niet alleen noodzakelijke hulp bij het plegen van individuele misdrijven. U verschafte in uw woning ook tijdelijk onderdak aan een bendelid, met name T.M. Ook uw voertuig en het voertuig van uw moeder was dienstig voor de werking van de bende. De feiten zijn bijzonder ernstig. U maakte zich schuldig aan talrijke feiten van (poging tot) zware diefstal, diefstal en informaticabedrog. Daarbij werden door u en uw kompanen ook woningen betreden waarin bewoners lagen te slapen. U maakte deel uit van een vereniging van misdadigers gericht op het plegen van allerhande feiten van zware diefstal, diefstal en informaticabedrog. Deze feiten ondermijnen op ernstige wijze het veiligheidsgevoel van de burger. Uit uw handelen blijkt een totaal gebrek aan respect voor de eigendomsrechten van derden. De bevrediging van uw eigen drang naar gemakkelijk geldgewin stond centraal. Diefstallen van voertuigen en diefstallen uit woningen vormen een maatschappelijke kwaal die veel overlast, ergernis en schade veroorzaakt voor de getroffen burgers en het onveiligheidsgevoel bij de burgers in het algemeen verhoogt. Het binnendringen in de beslotenheid van iemands woning en wagen vormt immers ook een flagrante inbreuk op de privacy.

De feiten zijn bijzonder ernstig. U pleegde met gemak en vanzelfsprekendheid maatschappelijk rust verstorende feiten. U had bij het plegen van de feiten enkel gemakkelijk en groot geldgewin voor ogen en stond op generlei wijze stil bij het leed dat door de gepleegde feiten werd toegebracht. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het gedrag dat u vertoont, getuigt overduidelijk van een gebrek aan normbesef, een oneerlijke ingesteldheid, een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden.

Ondanks het gegeven dat de feiten die leidden tot de veroordeling d.d. 20.10.2023 gepleegd werden tussen 04.06.2021 en 24.09.2021, u van 28.04.2022 tot 21.09.2022 het aanhoudingsmandaat onder elektronisch toezicht onderging, u vrij was onder voorwaarden in de periode van 21.09.2022 tot 24.10.2023 en in die periode niet betrapt werd op het plegen van nieuwe feiten, wordt u geacht door uw persoonlijk gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving te vormen. Het grootste deel van de tijd dat u vrij was, was de procedure voor strafrechtelijke bestraffing immers hangende.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u reeds 8 veroordelingen (allen bij verstek) door de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt, namelijk op 23.10.2012, op 19.09.2014, op 11.12.2014, op 14.09.2015, op 02.03.2018, op 10.01.2020, op 10.06.2021 en op 30.03.2023, onder meer naar aanleiding van inbreuken op de openbare weg, rijden zonder in het bezit te zijn van een verzekering burgerlijke aansprakelijkheid, zonder in het bezit te zijn van een rijbewijs, geen autokeuring, uw voertuig niet was ingeschreven, inbreuken op de snelheidsbeperking en sturen tijdens verval. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag. U gaat volledig voorbij aan de mogelijke gevolgen van uw handelen. U beseft bovendien niet dat het deelnemen aan het verkeer slechts kan gebeuren mits naleving van de vigerende wetten en besluiten. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en verder aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt.

Uw recht op verblijf werd gelet op de zwaarwichtigheid van de door u gepleegde feiten en de daaruit voortvloeiende maatschappelijke beroering, die een bedreiging uitmaakt voor de openbare veiligheid, de openbare rust, het veiligheidsgevoel en het sociale bewustzijn, op 11.03.2024 beëindigd op basis van artikel 44bis, 8 2 van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing werd u op 13.03.2024 in de gevangenis van Merksplas betekend. Bij het nemen van de beslissing werd rekening gehouden met alle door u aangehaalde elementen, zoals opgenomen in het hoorrecht d.d. 16.01.2024, alsook met alle relevante informatie vervat in uw administratief dossier U diende geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RVV). U maakt dus het voorwerp uit van een beslissing die tot gevolg heeft dat er een einde werd gemaakt aan uw verblijf, zoals bedoeld in artikel 7, 13° van de Vreemdelingenwet. Sinds 14.03.2024 bent u uit de Belgische registers afgevoerd wegens verlies verblijfsrecht.

U verblijft sinds 25.10.2023 ononderbroken in detentie, heden zit u in de gevangenis van Merksplas en bereikt strafeinde op 14.03.2027. Er zijn geen concrete aanwijzingen dat het risico op recidive sedert het beëindigen van uw verblijfsrecht is verminderd, noch dat u geen bedreiging meer zou vormen voor de openbare orde bij voortgezet verblijf op het grondgebied. Uit uw persoonlijk gedrag, zoals dit blijkt uit de aard, de veelheid en de wijze waarop de feiten werden gepleegd, komt een sterke gerichtheid op financieel gewin naar voren, evenals een gebrek aan normbesef en eerbied voor de rechten en belangen van derden. Uw herhaalde en actieve betrokkenheid, het ter beschikking stellen van uw woning en voertuigen en uw rol bij het overbrengen van gestolen voertuigen naar het buitenland wijzen bovendien op een volgehouden bereidheid om uw persoonlijke middelen in te zetten voor criminele doeleinden. Gelet op deze elementen wordt het risico op recidive als reëel en actueel beschouwd. Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, wordt niet aangetoond.

Artikel 44ter, van de wet van 15 december 1980:
Gezien voorgaande wordt u geen termijn toegekend om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Zolang u in België vertoeft, blijft er een risico tot nieuwe inbreuken. Uw verwijdering van het Belgische grondgebied is dus een dringende aangelegenheid en kan geen verder uitstel verdragen. Uit uw handelen blijkt een totaal gebrek aan respect voor de eigendomsrechten van derden. De bevrediging van uw eigen drang naar gemakkelijk geldgewin stond centraal. Diefstallen van voertuigen en diefstallen uit woningen vormen een maatschappelijke kwaal die veel overlast, ergernis en schade veroorzaakt voor de getroffen burgers en het onveiligheidsgevoel bij de burgers in het algemeen verhoogt. Het binnendringen in de beslotenheid van iemands woning en wagen vormt immers ook een flagrante inbreuk op de privacy. Het risico dat u opnieuw de openbare zou schenden kan niet worden uitgesloten.

Op 12.08.2026 werd u door een terugkeerbegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken gesproken in de gevangenis van Merksplas. Het gesprek verliep in het Engels en u verleende uw medewerking. Bij aanvang van het gesprek werd uw administratieve situatie uitgelegd. Er werd u uitgelegd dat er een repatriëring is op 22.09.2026 naar Warschau. U verhief uw stem en antwoordde dat dit voor u onmogelijk is aangezien u België niet kan verlaten omdat uw moeder die in België woont kanker heeft en zwaar ziek is en omdat er in Polen geen werk is en u daar op straat zal moeten slapen. U legde ook uit dat u problemen heeft met uw oog en een operatie zich opdringt. U heeft ook een arbeidsongeval gehad in de gevangenis aan uw vinger en wil hiervoor vergoed worden en kan daarom België niet verlaten. U weigerde een vrijwillige vertrekverklaring te schrijven en verklaarde dat u nooit zal terugkeren naar Polen, ook niet met escorte. U gedroeg zich zeer nerveus en geagiteerd.

U verklaarde in de vragenlijst die u op 12.08.2026 invulde, dat uw moedertaal Pools is; dat u Engels kan lezen en schrijven; dat u ongeveer 27 jaar in België bent; dat u met uw paspoort en identiteitskaart naar België kwam en deze bij uw moeder liggen; dat u met uw moeder naar België kwam; dat u een duurzame relatie heeft in België met [Z.D.], Poolse die ook ergens in [B.] woont en dat ze u niet komt bezoeken; dat u geen minderjarige kinderen heeft in België; dat u familie heeft in België, namelijk [A.I.], ongeveer 59 jaar – […]; dat u gewerkt heeft in België, namelijk als automechanieker, bij [K.] en in [C.]; dat u medische problemen

heeft die u belemmeren te reizen of terug te keren naar uw herkomstland, namelijk operatie en medicijn voor oog en een arbeidsongeval met uw vinger; dat u niet wenst terug te keren naar uw herkomstland omdat uw moeder in België woont en dat u in België wil blijven en dat u nooit werd veroordeeld in een ander Europees land.

U verklaarde een duurzame relatie te hebben met [Z.D.]. Zij zou de Poolse nationaliteit hebben en zou ergens in [B.] wonen. U voegde nog toe dat zij u niet komt bezoeken in de gevangenis. U verschaft verder geen enkel gegeven over mevrouw en jullie relatie. U toont niet aan hoe jullie contact onderhouden nu u aangeeft dat zij u niet bezoekt in de gevangenis. Op basis van de door u gebruikte schrijfwijze kan mevrouw niet teruggevonden worden in de registers. Er liggen momenteel geen stukken voor waaruit blijkt dat het weldegelijk om een duurzame relatie gaat, noch wordt aangetoond dat mevrouw verblijfsrecht heeft in België. Er is enkel uw verklaring. U toont het voldoende hecht en duurzaam karakter van uw vermeende relatie met [Z.D.], vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 EVRM kan vallen, niet aan.
Uw moeder ([A.I.], geboren te [P.] op […], van Poolse nationaliteit, EU+-kaart geldig tot 17.06.2034) verblijft in België en zij komt op bezoek in de gevangenis.

Opdat een relatie tussen meerderjarige kinderen en hun moeder onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM) kan vallen, zijn er in beginsel bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 16567/10, Nacic e.a. v. Zweden, par. 76). Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen u en uw moeder. Uit de omstandigheid dat u voor u in de gevangenis belandde bij uw moeder woonde, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en haar worden afgeleid. Uw leeftijd, met name 46 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Haar aanwezigheid in België heeft u er niet van weerhouden strafbare feiten te plegen. Het gegeven dat zij u komt bezoeken in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet geenszins getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. U verklaarde in het kader van uw hoorrecht dat u niet naar Polen kan terugkeren (onder andere) omdat uw moeder aan kanker zou lijden en u voor haar zou zorgen. U legt evenwel geen medische stukken voor waaruit blijkt dat uw moeder aan kanker lijdt, noch legt u een attest voor waaruit blijkt dat zij mantelzorg nodig heeft. Evenmin legt u bewijsstukken voor waaruit blijkt dat uw aanwezigheid in België noodzakelijk zou zijn gelet op haar gezondheidstoestand. Bovendien blijkt uit het dossier dat u van 03.09.2021 tot 28.04.2022 in detentie verbleef en sinds 25.10.2023 opnieuw gedetineerd bent, zodat u gedurende aanzienlijke periodes niet in staat was om eventuele zorg of hulp aan uw moeder te verlenen. U toont dan ook niet aan dat er tussen u en uw moeder sprake is van een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden tussen volwassen gezinsleden. Evenmin liggen er stukken voor waaruit blijkt dat uw moeder niet in staat zou zijn u in Polen te bezoeken of dat de contacten tussen u en uw moeder op een andere wijze zouden kunnen worden onderhouden. Een schending van artikel 8 EVRM ten aanzien van uw moeder wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

Er is geen onoverkomelijke hinderpaal om regelmatig contact met uw moeder in België te onderhouden, aangezien niet wordt aangetoond dat zij niet in staat zou zijn om u in Polen te bezoeken. Daarnaast kunnen de contacten met uw moeder ook op andere manieren worden onderhouden, onder meer door moderne communicatiemiddelen. Uw moeder kan u vanuit België desgevallend ondersteunen bij het opbouwen van een privé- en familieleven in Polen of elders. Gelet op uw strafrechtelijk verleden en de ernst van de gepleegde feiten, wegen uw familiale belangen niet op tegen het belang van de bescherming van de openbare orde. Dat de uitoefening van uw familieleven vanuit Polen moeilijker zal verlopen, is een gevolg van de door u gepleegde strafbare feiten en vormt op zich geen onoverkomelijke hinderpaal voor het behoud van uw familiale contacten.

Het wordt niet betwist dat onderhavige beslissing een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijke uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Zoals supra reeds uiteengezet, blijkt uit het arrest d.d. 20.10.2023 dat u gedurende meerdere maanden actief en op substantiële wijze betrokken was bij een veelheid aan ernstige vermogensdelicten en dat u daarbij een actieve rol vervulde binnen een criminele vereniging. Uw persoonlijk gedrag en de ernst van de gepleegde feiten werden hierboven reeds uitvoerig besproken en wijzen op een ernstig, reëel en actueel gevaar voor de openbare orde.

Er kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf sociale banden gesmeed heeft op het grondgebied en er wordt niet betwist dat het terugkeren naar Polen, om daar een leven op te bouwen, enige aanpassing zal vergen. Dat wil echter niet zeggen dat het onmogelijk zou zijn. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Polen te vestigen. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat u een sociaal vangnet hebt in Polen dat u kan helpen bij het opnieuw opbouwen van uw leven aldaar. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U spreekt de taal en uit het SURB-vonnis d.d. 11.10.2024 blijkt dat u een volwassen tweeling heeft die momenteel in Polen verblijft en waarmee u een goed contact zou hebben. Zelfs indien er toch geen sociaal netwerk zou zijn, laat uw leeftijd toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis opnieuw de banden met dit land aan te halen en aldaar opnieuw een leven uit te bouwen zonder onoverkomelijke moeilijkheden. Ook uw moeder die woonachtig is in België kan u vanaf afstand ondersteunen.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen een inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.
U haalde in uw vragenlijst aan dat u medische problemen heeft die u belemmeren te reizen en/of terug te keren naar Polen. U zou problemen hebben aan uw oog, waarvoor operatie zich opdringt. U zou tevens een arbeidsongeval hebben gehad in gevangenis waardoor u problemen zou hebben met een vinger. U legde geen enkel stuk voor dat deze beweringen staaft. Op 13.08.2026 werd aan de medische dienst van de gevangenis van Merksplas gevraagd of u medisch bekwaam bent om te reizen en of er sprake is van een medische problematiek. De medische dienst van de gevangenis van Merksplas verklaarde dat u bekwaam bent om te reizen en er geen sprake is van een medische problematiek. U heeft niet aangetoond dat u dermate ernstige gezondheidsproblemen heeft dat deze onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden. Er zijn geen aanwijzingen dat u bij terugkeer naar Polen een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Derhalve is niet gebleken van enige grond om aan te nemen dat terugkeer naar Polen een schending van artikel 3 EVRM met zich zou brengen.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

U zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van artikel 44quinquies §1, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten: Gelet op het ontbreken van een termijn voor vrijwillig vertrek en de motivering daaromtrent in het luik "Bevel om het grondgebied te verlaten" zal worden overgegaan tot de terugleiding naar de grens.

Uw recht op verblijf werd gelet op de zwaarwichtigheid van de door u gepleegde feiten en de daaruit voortvloeiende maatschappelijke beroering, die een bedreiging uitmaakt voor de openbare veiligheid, de openbare rust, het veiligheidsgevoel en het sociale bewustzijn, op 11.03.2024 beëindigd op basis van artikel 44bis, § 2 van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing werd u op 13.03.2024 in de gevangenis van Merksplas betekend. Bij het nemen van de beslissing werd rekening gehouden met alle door u aangehaalde elementen, zoals opgenomen in het hoorrecht d.d. 16.01.2024, alsook met alle relevante informatie vervat in uw administratief dossier U diende geen beroep in tegen deze beslissing bij de RVV. U maakt dus het voorwerp uit van een beslissing die tot gevolg heeft dat er een einde werd gemaakt aan uw verblijf, zoals bedoeld in artikel 7, 13° van de Vreemdelingenwet. Sinds 14.03.2024 bent u uit de Belgische registers afgevoerd wegens verlies verblijfsrecht.

Zoals hierboven reeds uitvoerig werd uiteengezet, werd u door het Hof van Beroep van Antwerpen op 20.10.2023 definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 50 maanden wegens een veelheid aan ernstige vermogensdelicten en deelname aan een criminele vereniging. Uit het arrest blijkt dat uw betrokkenheid niet beperkt bleef tot een eenmalige of ondergeschikte deelname, maar dat u gedurende meerdere maanden actief meewerkte aan een georganiseerde vorm van vermogenscriminaliteit. U verleende daarbij ook logistieke en materiële ondersteuning aan de gepleegde feiten, onder meer door uw woning en voertuigen ter

beschikking te stellen en door betrokken te zijn bij het overbrengen van gestolen voertuigen naar het buitenland. De aard, de omvang en de wijze waarop de feiten werden gepleegd, getuigen van een ernstige aantasting van de openbare orde. Uit uw persoonlijk gedrag, zoals dit blijkt uit de aard, de veelheid en de wijze waarop de feiten werden gepleegd, komt een sterke gerichtheid op financieel gewin naar voren, evenals een gebrek aan normbesef en eerbied voor de rechten en belangen van derden. Uw herhaalde en actieve betrokkenheid, het ter beschikking stellen van uw woning en voertuigen en uw rol bij het overbrengen van gestolen voertuigen naar het buitenland wijzen bovendien op een volgehouden bereidheid om uw persoonlijke middelen in te zetten voor criminele doeleinden.

U verblijft sinds 25.10.2023 ononderbroken in detentie, heden zit u in de gevangenis van Merksplas en bereikt strafeinde op 14.03.2027. Er zijn geen concrete aanwijzingen dat het risico op recidive sedert het beëindigen van uw verblijfsrecht is verminderd, noch dat u geen bedreiging meer zou vormen voor de openbare orde bij voortgezet verblijf op het grondgebied.

U haalde in uw vragenlijst aan dat u medische problemen heeft die u belemmeren te reizen en/of terug te keren naar Polen. U zou problemen hebben aan uw oog, waarvoor operatie zich opdringt. U zou tevens een arbeidsongeval hebben gehad in gevangenis waardoor u problemen zou hebben met een vinger. U legde geen enkel stuk voor dat deze beweringen staaft. Op 13.08.2026 werd aan de medische dienst van de gevangenis van Merksplas gevraagd of u medisch bekwaam bent om te reizen en of er sprake is van een medische problematiek. De medische dienst van de gevangenis van Merksplas verklaarde dat u bekwaam bent om te reizen en er geen sprake is van een medische problematiek. U heeft niet aangetoond dat u dermate ernstige gezondheidsproblemen heeft dat deze onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden. Er zijn geen aanwijzingen dat u bij terugkeer naar Polen een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Derhalve is niet gebleken van enige grond om aan te nemen dat terugkeer naar Polen een schending van artikel 3 EVRM met zich zou brengen.

Vasthouding (...)".

1.3. Op 20 augustus 2026 trof verweerder tevens een inreisverbod (bijlage 13*sexies*).

Dit is de tweede bestreden beslissing die als volgt luidt:

"Aan de Heer
Naam: [A.]
Voornaam: [K.]
[…]
Nationaliteit: Polen

wordt een inreisverbod voor 8 jaar opgelegd voor het grondgebied van België. De beslissing tot verwijdering van 20.08.2026 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:
Overeenkomstig artikel 44nonies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van 8 jaar, omdat u een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde:

Een inreisverbod van 8 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met alle elementen in uw dossier.

Op 03.09.2021 werd u onder u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels en bendevorming.

Vanaf 02.05.2022 mocht u de voorlopige hechtenis onder Elektronisch Toezicht (hierna: E.T.) ondergaan.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 11.08.2022 tot een gevangenisstraf van 3 jaar en tot een geldboete van 2.000 euro (vervangende gevangenisstraf: 2 maanden). Op 31.08.2022 stelde u een hoger beroep in tegen deze veroordeling.

Op 21.09.2022 werd u een voorwaardelijke invrijheidstelling toegekend.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 20.10.2023 (op beroep tegen vonnis d.d. 11.08.2022) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 50 maanden met onmiddellijke aanhouding en tot een

geldboete van 4.000 euro (vervangende gevangenisstraf: 60 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels (8 feiten gepleegd tussen 04.06.2021 en 02.09.2021); aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht om op personen of eigendommen andere misdaden te plegen dan deze waarop levenslange opsluiting, opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar of een langere termijn staat (feit gepleegd van 04.06.2021 tot en met 30.08.2021); aan met bedrieglijk opzet, voor uzelf of voor een ander, een onrechtmatig economisch voordeel te hebben verworven door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in een informaticasysteem in te voeren, te wijzigen, te wissen of met enig ander technologisch middel de normale aanwending van gegevens in een informaticasysteem te veranderen (5 feiten gepleegd tussen 17.08.2021 en 01.09.2021); aan diefstal (11 feiten gepleegd tussen 05.06.2021 en 24.09.2021); aan poging tot diefstal met braak, inklimming of valse sleutels (feit gepleegd op 20.08.2021) en aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht om op personen of eigendommen wanbedrijven te plegen (feit gepleegd tussen 05.06.2021 tot en met 24.09.2021).

Op 25.10.2023 werd u opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van uw veroordeling met onmiddellijke aanhouding d.d. 20.10.2023.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 13.05.2024 tot een gevangenisstraf van 4 maanden in staat van herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan het sturen tijdens verval en geen houder te zijn van een rijbewijs.

U zit momenteel gevangenisstraffen van 50 maanden en van 4 maanden uit en u bereikt volgens uw huidige opsluitingsfiche strafeinde op 14.03.2027.

Uit het arrest d.d. 20.10.2023 blijkt dat u actief deelnam aan 8 feiten van zware diefstal, 5 feiten van informaticabedrog; 11 feiten van diefstal; 1 feit van poging tot zware diefstal en aan deelname aan een vereniging. De meest voorkomende modus operandi bestond erin dat u en uw medekompanen zich toegang verschaften tot de woning van jullie slachtoffers, waarna de autosleutels werden gestolen, gevolgd door de diefstal van de auto's zelf. U was betrokken bij het overbrengen van gestolen auto's naar het buitenland, namelijk traject België — Polen over Nederland. U schakelde uw appartement in als de facto uitvalsbasis voor het plegen van misdrijven. De buit in de vorm van roerende goederen (zoals bankkaarten, tankkaarten…) kon in uw woning ook (minstens tijdelijk) veilig bewaard worden. U had zich ten volle ingeschreven in de criminele logica van de aan de orde zijnde bende. U leverde niet alleen noodzakelijke hulp bij het plegen van individuele misdrijven. U verschafte in uw woning ook tijdelijk onderdak aan een bendelid, met name T.M. Ook uw voertuig en het voertuig van uw moeder was dienstig voor de werking van de bende. De feiten zijn bijzonder ernstig. U maakte zich schuldig aan talrijke feiten van (poging tot) zware diefstal, diefstal en informaticabedrog. Daarbij werden door u en uw medekompanen ook woningen betreden waarin bewoners lagen te slapen. U maakte deel uit van een vereniging van misdadigers gericht op het plegen van allerhande feiten van zware diefstal, diefstal en informaticabedrog. Deze feiten ondermijnen op ernstige wijze het veiligheidsgevoel van de burger. Uit uw handelen blijkt een totaal gebrek aan respect voor de eigendomsrechten van derden. De bevrediging van uw eigen drang naar gemakkelijk geldgewin stond centraal. Diefstallen van voertuigen en diefstallen uit woningen vormen een maatschappelijke kwaal die veel overlast, ergernis en schade veroorzaakt voor de getroffen burgers en het onveiligheidsgevoel bij de burgers in het algemeen verhoogt. Het binnendringen in de beslotenheid van iemands woning en wagen vormt immers ook een flagrante inbreuk op de privacy.

De feiten zijn bijzonder ernstig. U pleegde met gemak en vanzelfsprekendheid maatschappelijk rust verstorende feiten. U had bij het plegen van de feiten enkel gemakkelijk en groot geldgewin voor ogen en stond op generlei wijze stil bij het leed dat door de gepleegde feiten werd toegebracht. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het gedrag dat u vertoont, getuigt overduidelijk van een gebrek aan normbesef, een oneerlijke ingesteldheid, een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden.

Ondanks het gegeven dat de feiten die leidden tot de veroordeling d.d. 20.10.2023 gepleegd werden tussen 04.06.2021 en 24.09.2021, u van 28.04.2022 tot 21.09.2022 het aanhoudingsmandaat onder elektronisch toezicht onderging, u vrij was onder voorwaarden in de periode van 21.09.2022 tot 24.10.2023 en in die periode niet betrapt werd op het plegen van nieuwe feiten, wordt u geacht door uw persoonlijk gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving te vormen. Het grootste deel van de tijd dat u vrij was, was de procedure voor strafrechtelijke bestraffing immers hangende. Het risico dat u na uw vrijlating opnieuw contact opneemt met uw kompanen in het criminele milieu, blijft reëel. Diefstallen van voertuigen en diefstallen in woningen zijn nu eenmaal veel lucratiever dan een reguliere tewerkstelling. Uw uitstaande geldboete van 4.000 euro kan ook een bijkomende motivatie zijn voor een terugkeer naar het criminele milieu.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u reeds 8 veroordelingen (allen bij verstek) door de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt, namelijk op 23.10.2012, op 19.09.2014, op 11.12.2014, op 14.09.2015, op 02.03.2018, op 10.01.2020, op 10.06.2021 en op 30.03.2023, onder meer naar aanleiding van inbreuken op de openbare weg, rijden zonder in het bezit te zijn van een verzekering burgerlijke aansprakelijkheid, zonder in het bezit te zijn van een rijbewijs, geen autokeuring, uw voertuig niet was ingeschreven, inbreuken op de snelheidsbeperking en sturen tijdens verval. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag. U gaat volledig voorbij aan de mogelijke gevolgen van uw handelen. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden. U beseft bovendien niet dat het deelnemen aan het verkeer slechts kan gebeuren mits naleving van de vigerende wetten en besluiten. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en verder aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt.

Gelet op het voorgaande kan legitiem worden vastgesteld dat u een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. Uit uw handelen blijkt een totaal gebrek aan respect voor de eigendomsrechten van derden. De bevrediging van uw eigen drang naar gemakkelijk geldgewin stond centraal. Diefstallen van voertuigen en diefstallen uit woningen vormen een maatschappelijke kwaal die veel overlast, ergernis en schade veroorzaakt voor de getroffen burgers en het onveiligheidsgevoel bij de burgers in het algemeen verhoogt. Het binnendringen in de beslotenheid van iemands woning en wagen vormt immers ook een flagrante inbreuk op de privacy. Deze elementen vormen ernstige redenen van openbare orde in de zin van artikel 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet. Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. Daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, werd het beëindigen van uw verblijfsrecht als een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten beschouwd.

Op 11.03.2024 werd uw recht op verblijf beëindigd op basis van artikel 44bis, §2 om ernstige redenen van openbare orde. Deze beslissing werd u op 13.03.2024 in de gevangenis van Merksplas betekend. Bij het nemen van de beslissing werd rekening gehouden met alle door u aangehaalde elementen, zoals opgenomen in het hoorrecht d.d. 16.01.2024, alsook met alle relevante informatie vervat in uw administratief dossier U diende geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RVV). U maakt dus het voorwerp uit van een beslissing die tot gevolg heeft dat er een einde werd gemaakt aan uw verblijf, zoals bedoeld in artikel 7, 13° van de Vreemdelingenwet. Sinds 14.03.2024 bent u uit de Belgische registers afgevoerd wegens verlies verblijfsrecht.

Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, wordt niet aangetoond. Er wordt immers geen enkel document voorgelegd waaruit blijkt dat het recidivegevaar sinds de beëindiging van uw recht op verblijf geweken is en u niet langer een ernstig gevaar voor de openbare orde zou vormen.

U verblijft sinds 25.10.2023 ononderbroken in detentie, heden zit u in de gevangenis van Merksplas en bereikt strafeinde op 14.03.2027. Er zijn geen concrete aanwijzingen dat het risico op recidive sedert het beëindigen van uw verblijfsrecht is verminderd, noch dat u geen bedreiging meer zou vormen voor de openbare orde bij voortgezet verblijf op het grondgebied. Uit uw persoonlijk gedrag, zoals dit blijkt uit de aard, de veelheid en de wijze waarop de feiten werden gepleegd, komt een sterke gerichtheid op financieel gewin naar voren, evenals een gebrek aan normbesef en eerbied voor de rechten en belangen van derden. Uw herhaalde en actieve betrokkenheid, het ter beschikking stellen van uw woning en voertuigen en uw rol bij het overbrengen van gestolen voertuigen naar het buitenland wijzen bovendien op een volgehouden bereidheid om uw persoonlijke middelen in te zetten voor criminele doeleinden. Gelet op deze elementen wordt het risico op recidive als reëel en actueel beschouwd. Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, wordt niet aangetoond.

Op 12.08.2026 werd u door een terugkeerbegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken gesproken in de gevangenis van Merksplas. Het gesprek verliep in het Engels en u verleende uw medewerking. Bij aanvang van het gesprek werd uw administratieve situatie uitgelegd. Er werd u uitgelegd dat er een repatriëring is op 22.09.2026 naar Warschau. U verhief uw stem en antwoordde dat dit voor u onmogelijk is aangezien u België niet kan verlaten omdat uw moeder die in België woont kanker heeft en zwaar ziek is en omdat er in Polen geen werk is en u daar op straat zal moeten slapen. U legde ook uit dat u problemen heeft met uw oog en een operatie zich opdringt. U heeft ook een arbeidsongeval gehad in de gevangenis aan uw vinger en wil hiervoor vergoed worden en daarom België niet kan verlaten. U weigerde een vrijwillige vertrekverklaring te schrijven en verklaarde dat u nooit zal terugkeren naar Polen, ook niet met escorte. U gedroeg zich zeer nerveus en geagiteerd.

U verklaarde in de vragenlijst die u op 12.08.2026 invulde, dat uw moedertaal Pools is; dat u Engels kan lezen en schrijven; dat u ongeveer 27 jaar in België bent, dat u met uw paspoort en identiteitskaart naar België kwam en deze bij uw moeder liggen; dat u met uw moeder naar België kwam; dat u een duurzame relatie heeft in België met [Z.D.], Poolse die ook ergens in […] woont en dat ze u niet komt bezoeken; dat u geen minderjarige kinderen heeft in België; dat u familie heeft in België, namelijk [A.I.], ongeveer 59 jaar – […]; dat u gewerkt heeft in België, namelijk als automechanieker, bij [K.] en in [C.]; dat u medische problemen heeft die u belemmeren te reizen of terug te keren naar uw herkomstland, namelijk operatie en medicijn voor oog en een arbeidsongeval met uw vinger; dat u niet wenst terug te keren naar uw herkomstland omdat uw moeder in België woont en dat u in België wil blijven en dat u nooit werd veroordeeld in een ander Europees land.

U verklaarde een duurzame relatie te hebben met [Z.D.]. Zij zou de Poolse nationaliteit hebben en zou ergens in Borsbeek wonen. U voegde nog toe dat zij u niet komt bezoeken in de gevangenis. U verschaft verder geen enkel gegeven over mevrouw en jullie relatie. U toont niet aan hoe jullie contact onderhouden nu u aangeeft dat zij u niet bezoekt in de gevangenis. Op basis van de door u gebruikte schrijfwijze kan mevrouw niet teruggevonden worden in de registers. Er liggen momenteel geen stukken voor waaruit blijkt dat het weldegelijk om een duurzame relatie gaat, noch wordt aangetoond dat mevrouw verblijfsrecht heeft in België. Er is enkel uw verklaring. U toont het voldoende hecht en duurzaam karakter van uw vermeende relatie met [Z.D.], vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 EVRM kan vallen, niet aan.

Uw moeder ([A.I.], geboren te [P.] op 25.05.1959, van Poolse nationaliteit, EU+-kaart geldig tot 17.06.2034) verblijft in België en zij komt op bezoek in de gevangenis.

Opdat een relatie tussen meerderjarige kinderen en hun moeder onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM) kan vallen, zijn er in beginsel bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 16567/10, Nacic e.a. v. Zweden, par. 76). Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen u en uw moeder. Uit de omstandigheid dat u voor u in de gevangenis belandde bij uw moeder woonde, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en haar worden afgeleid. Uw leeftijd, met name 46 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Haar aanwezigheid in België heeft u er niet van weerhouden strafbare feiten te plegen. Het gegeven dat zij u komt bezoeken in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet geenszins getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. U verklaarde in het kader van uw hoorrecht dat u niet naar Polen kan terugkeren (onder andere) omdat uw moeder aan kanker zou lijden en u voor haar zou zorgen. U legt evenwel geen medische stukken voor waaruit blijkt dat uw moeder aan kanker lijdt, noch legt u een attest voor waaruit blijkt dat zij mantelzorg nodig heeft. Evenmin legt u bewijsstukken voor waaruit blijkt dat uw aanwezigheid in België noodzakelijk zou zijn gelet op haar gezondheidstoestand. Bovendien blijkt uit het dossier dat u van 03.09.2021 tot 28.04.2022 in detentie verbleef en sinds 25.10.2023 opnieuw gedetineerd bent, zodat u gedurende aanzienlijke periodes niet in staat was om eventuele zorg of hulp aan uw moeder te verlenen. U toont dan ook niet aan dat er tussen u en uw moeder sprake is van een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden tussen volwassen gezinsleden. Evenmin liggen er stukken voor waaruit blijkt dat uw moeder niet in staat zou zijn u in Polen te bezoeken of dat de contacten tussen u en uw moeder op een andere wijze zouden kunnen worden onderhouden. Een schending van artikel 8 EVRM ten aanzien van uw moeder wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

Er is geen onoverkomelijke hinderpaal om regelmatig contact met uw moeder in België te onderhouden, aangezien niet wordt aangetoond dat zij niet in staat zou zijn om u in Polen te bezoeken. Daarnaast kunnen de contacten met uw moeder ook op andere manieren worden onderhouden, onder meer door moderne communicatiemiddelen. Uw moeder kan u vanuit België desgevallend ondersteunen bij het opbouwen van een privé- en familieleven in Polen of elders. Gelet op uw strafrechtelijk verleden en de ernst van de gepleegde feiten, wegen uw familiale belangen niet op tegen het belang van de bescherming van de openbare orde. Dat de uitoefening van uw familieleven vanuit Polen moeilijker zal verlopen, is een gevolg van de door u gepleegde strafbare feiten en vormt op zich geen onoverkomelijke hinderpaal voor het behoud van uw familiale contacten.

Het wordt niet betwist dat onderhavige beslissing een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een

democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Zoals supra reeds uiteengezet, blijkt uit het arrest d.d. 20.10.2023 dat u gedurende meerdere maanden actief en op substantiële wijze betrokken was bij een veelheid aan ernstige vermogensdelicten en dat u daarbij een actieve rol vervulde binnen een criminele vereniging. Uw persoonlijk gedrag en de ernst van de gepleegde feiten werden hierboven reeds uitvoerig besproken en wijzen op een ernstig, reëel en actueel gevaar voor de openbare orde.

Er kan worden aangenomen dat u tijdens deze periode sociale banden gesmeed heeft op het grondgebied en er wordt niet betwist dat het terugkeren naar Polen, om daar een leven op te bouwen, enige aanpassing zal vergen. Dat wil echter niet zeggen dat het onmogelijk zou zijn. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Polen te vestigen. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat u een sociaal vangnet hebt in Polen dat u kan helpen bij het opnieuw opbouwen van uw leven aldaar. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U spreekt de taal uit het SURB-vonnis d.d. 11.10.2024 blijkt dat u een volwassen tweeling heeft die momenteel in Polen verblijft en waarmee u een goed contact zou hebben. Zelfs indien er toch geen sociaal netwerk zou zijn, laat uw leeftijd toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis opnieuw de banden met dit land aan te halen en aldaar opnieuw een leven uit te bouwen zonder onoverkomelijke moeilijkheden. Ook uw moeder die woonachtig is in België kan u vanaf afstand ondersteunen.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen een inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U haalde in uw vragenlijst aan dat u medische problemen heeft die u belemmeren te reizen of terug te keren naar Polen. U zou problemen hebben aan uw oog, waarvoor operatie zich opdringt. U zou tevens een arbeidsongeval hebben gehad in gevangenis waardoor u problemen heeft met een vinger. U legde geen enkel stuk voor dat deze bewering staaft. Op 13.08.2026 werd aan de medische dienst van de gevangenis van Merksplas gevraagd of u medisch bekwaam bent om te reizen en of er sprake is van een medische problematiek. De medische dienst van de gevangenis van Merksplas verklaarde dat u bekwaam bent om te reizen en er geen sprake is van een medische problematiek. U heeft niet aangetoond dat u dermate ernstige gezondheidsproblemen heeft dat deze onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden. Er zijn geen aanwijzingen dat u bij terugkeer naar Polen een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Derhalve is niet gebleken van enige grond om aan te nemen dat terugkeer naar Polen een schending van artikel 3 EVRM met zich zou brengen.

U heeft niet getwijfeld om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, kan niet worden vastgesteld. Er wordt immers geen enkel document voorgelegd waaruit blijkt dat u niet langer een gevaar voor de openbare orde zou vormen. Een inreisverbod van 8 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve moet worden vastgesteld dat het beroep, in de mate dat het is gericht tegen de beslissing tot vasthouding die besloten ligt in de eerste bestreden akte, onontvankelijk is, nu de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) geen rechtsmacht heeft om kennis te nemen van kritiek gericht tegen deze beslissing. Overeenkomstig artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) is de beslissing tot vrijheidsberoving enkel vatbaar voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank.

3. Onderzoek van het beroep voor zover het ontvankelijk is

3.1. In een eerste middel, gericht tegen de eerste bestreden akte, werpt verzoeker op: "*schending van artikel 7, 44ter Vreemdelingenwet en artikel 8 EVRM, in samenhang met de materiële motiveringsplicht".*

Hij betoogt als volgt:

“1. De bestreden beslissing werd in essentie gebaseerd op artikel 7, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen:

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;”

Artikel 44ter van de Vreemdelingenwet geeft een aantal criteria waarmee rekening moet worden gehouden indien de minister of zijn gemachtigde overweegt een bevel om het grondgebied te verlaten te geven overeenkomstig artikel 7 eerste lid, namelijk:

- *De duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk*
- *Zijn leeftijd*
- *De gezondheidstoestand*
- *De gezinssituatie*
- *De economische situatie*
- *De sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong*

Deze criteria komen overeen met de criteria die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de arresten Boultif/Zwitserland (54273/00 van 02.08.2001) en Uner/Nederland (46410/99 van 18.10.2006, GC) voorop heeft gesteld. Deze criteria dienen niet louter ‘in rekening te worden genomen’, maar moeten daadwerkelijk tegen elkaar worden afgewogen teneinde de evenredigheidstoets van artikel 8 EVRM te kunnen maken

Deze criteria zijn o.a. de volgende (Uner/Nederland, § 57-58)
- *De ernst en aard van de inbreuk die de verzoeker heeft gepleegd*
- *De duur die verstreken is sinds de inbreuk werd gepleegd en het gedrag van de verzoeker tijdens die periode*
- *De duur van zijn verblijf in de gaststaat*
- *De gezinssituatie van de verzoeker*
- *De sterkte van de sociale, culturele en familiebanden met de gaststaat en met de staat van oorsprong.*

2. Voor deze criteria laat verzoeker het volgende gelden:

2.1 Wat betreft de ernst en de aard van de inbreuken die verzoeker heeft gepleegd:

Verweerder stelt meermaals in de bestreden beslissing dat verzoeker een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde.

Verzoeker erkent dat hij feiten heeft gepleegd die een bepaalde maatschappelijke impact hebben teweeggebracht. Niettemin meent verzoeker dat deze impact relatief is.

In casu blijkt dat verzoeker verschillende strafrechtelijke veroordelingen opliep voor drie soorten misdrijven:
- *(Zware) diefstal*
- *Informaticabedrog*
- *Deelname aan een vereniging*

Daarnaast werd hij enkele keren veroordeeld door de politierechtbank voor verkeersmisdrijven.

Het dient benadrukt te worden dat verzoeker nooit veroordeeld is geweest voor feiten die geweld behelzen. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft reeds geoordeeld dat het ontbreken van veroordelingen voor geweldsfeiten erop kan wijzen dat er geen sprake is van een algemene bedreiging voor de openbare orde. (Noorzae / Denemarken (44810/20 van 5 september 2023): schending artikel 8 EVRM).

2.2. Wat betreft de duur die verstreken is sinds de inbreuk werd gepleegd en het gedrag van de verzoeker tijdens die periode:

Verzoeker werd op 20.10.2023 veroordeeld voor feiten die werden gepleegd tussen 4.06.2021 en 24.09.2021, inmiddels reeds vijf jaar geleden.

Bovendien was verzoeker van 21.09.2022 tot 24.10.2023 vrij onder voorwaarden en pleegde hij in die periode geen nieuwe feiten, hetgeen bevestigd wordt door verweerder in de bestreden beslissing. Er kan dan ook bezwaarlijk worden voorgehouden dat er een aanzienlijk risico op recidive zou bestaan, zoals verweerder herhaaldelijk beweert.

Bovendien heeft zijn verblijf in de gevangenis bij verzoeker geleid tot een inzicht in de ernst en de onwenselijkheid van zijn handelen. Verzoeker erkent zijn fouten, neemt hiervoor verantwoordelijkheid op en heeft oprecht spijt. Hij engageert zich om na zijn vrijlating opnieuw een tewerkstelling op te nemen in de autosector, waarin hij voordien reeds actief was. Het is dus niet langer correct om te stellen dat verzoeker enkel uit zou zijn op gemakkelijk geldgewin.

2.3. Wat betreft de duur van zijn verblijf in de gaststaat:

Verzoeker verblijft reeds ruim 27 jaar in België. Hij heeft hier bijgevolg nagenoeg zijn volledige volwassen leven doorgebracht.

België vormt dan ook onmiskenbaar het centrum van zijn privéleven. Het is hier dat hij zijn sociale netwerk heeft uitgebouwd, professionele ervaring heeft opgedaan en zijn familiale banden heeft ontwikkeld. Zijn integratie in de Belgische samenleving moet derhalve als verregaand worden beschouwd.

2.4 Wat betreft zijn gezinssituatie:

Verzoeker heeft een familieleven opgebouwd in België.

Vooreerst is hij ruim 27 jaar geleden naar België gekomen samen met zijn moeder (mevrouw [I.A.], geboren te […] op […]1959, Poolse nationaliteit, EU+ kaart geldig tot 17.06.2034). Sindsdien hebben zij steeds samen gewoond, waardoor een bijzonder nauwe band tussen hen bestaat.

De moeder van verzoeker kampt momenteel met ernstige gezondheidsproblemen. Zij lijdt namelijk aan kanker, waardoor zij een intensief medisch traject volgt in het ziekenhuis en meerdere operaties dient te ondergaan. Niettemin bezoekt zij verweerder nog steeds maandelijks in de gevangenis.

Het is volstrekt onredelijk om van een zwaar zieke, oudere vrouw te verlangen dat zij hiervan bewijzen zou bezorgen. Het gaat hier om een vrouw die momenteel de grootst mogelijke zorgen aan haar hoofd heeft, namelijk overleven.

Daarnaast beschikt de moeder van verzoeker in België niet over andere familieleden op wie zij kan terugvallen. Verzoeker wenst na zijn vrijlating in maart 2027 dan ook een belangrijke rol op te nemen in haar ondersteuning en verzorging. Indien hij België zou moeten verlaten, zou zij alleen achterblijven in een uiterst kwetsbare periode van haar leven.

Gelet op haar leeftijd en ernstige gezondheidstoestand kan bovendien bezwaarlijk worden verwacht dat zij zich naar Polen zou verplaatsen om het contact met haar zoon te onderhouden.

Ingevolge het opgelegde inreisverbod zal verzoeker gedurende 8 jaar niet meer mogen terugkeren naar België, wat betekent dat de kans groot is dat hij zij moeder niet meer zal kunnen zien. De kans zal namelijk groot zijn dat zijn moeder na 8 jaar reeds overleden zal zijn.

Ten tweede heeft verzoeker een partner in België, namelijk mevrouw [Z.D.]. Zij heeft eveneens de Poolse nationaliteit en woont tevens in Borsbeek.

Verweerder leidt uit het feit dat mevrouw [D.] verzoeker niet in de gevangenis bezoekt af dat hun relatie niet duurzaam zou zijn. Die redenering kan niet worden gevolgd. Dit impliceert immers geenszins dat het contact tussen beiden verbroken zou zijn. Zij onderhouden hun relatie nog steeds door regelmatig telefonisch contact.
Verzoeker en mevrouw [D.] spreken elkaar dan ook frequent telefonisch.

2.5. Wat betreft de sociale, culturele en familiebanden met de gaststaat en met de staat van oorsprong:

Met betrekking tot de banden met de gaststaat wordt verwezen naar hetgeen hierboven reeds uitgebreid uiteen werd gezet.

Met betrekking tot de banden met de staat van oorsprong, Polen, wenst verzoeker te benadrukken dat deze nagenoeg onbestaande zijn.

Verzoeker heeft Polen immers reeds 27 jaar geleden verlaten. Van een hecht sociaal of familiaal netwerk waarop hij bij een terugkeer naar Polen zou kunnen terugvallen, is dan ook geen sprake. Hij onderhoudt reeds jarenlang geen contact meer met eventuele vrienden of kennissen die hij destijds in Polen heeft achtergelaten. Wanneer verweerder beweert dat verzoeker in Polen wel over een sociaal vangnet zal beschikken, steunt dit louter op algemene en stereotiepe veronderstellingen, zonder enige concrete onderbouwing. Weliswaar heeft verzoeker een inmiddels volwassen tweeling die in Polen verblijft, doch gelet op het feit dat hij reeds 27 jaar in België woont, kan bezwaarlijk worden voorgehouden dat er sprake is van een daadwerkelijke en hechte band met hen. Zij kunnen dan ook niet worden beschouwd als een familiaal netwerk waarop verzoeker bij een terugkeer naar Polen zou kunnen steunen.

Daarenboven heeft verzoeker destijds Polen verlaten wegens de precaire leefomstandigheden aldaar. Het bleek bijzonder moeilijk om een stabiele en voldoende betaalde tewerkstelling te vinden, waardoor het vrijwel onmogelijk was om een menswaardig leven te leiden.

Gelet op het ontbreken van een sociaal en familiaal netwerk, evenals het gebrek aan huisvesting en stabiele tewerkstelling in Polen, dreigt verzoeker bij terugkeer naar Polen op straat terecht te komen.

2.6 Wat betreft zijn gezondheidstoestand:

Verzoeker werd op 27.02.2026 opgenomen bij het […] ziekenhuis, teneinde een vitrectomie, een ingrijpende oogheelkundige operatie, te ondergaan. Verzoeker lijdt immers aan netvliesloslating en cataract in zijn rechter oog.

Deze operatie is in principe goed verlopen, doch het centrale deel van het netvlies (de macula) was reeds voor de ingreep losgekomen. Dat leidt ertoe dat de visuele prognose beperkt is, wat door de behandelende arts wordt bevestigd. Het gezichtsvermogen zal dan ook niet herstellen (stuk 4). Verzoeker bevestigt ook dat hij op vandaag nog steeds zo goed als niets kan zien door zijn rechteroog.

Daarnaast heeft verzoeker tijdens het uitvoeren van werk in de gevangenis een arbeidsongeval meegemaakt, waarbij zijn vinger geplet raakte tussen een zware machine. Hij ondervindt hiervan tot op vandaag grote hinder.

3. Verzoeker stelt vast dat de in artikel 8.2 EVRM vereiste fair balance toets niet op een zorgvuldige en evenwichtige wijze heeft plaatsgevonden. Hoewel verzoeker niet betwist dat hij zich in het verleden schuldig heeft gemaakt aan strafrechtelijke feiten, dient te worden vastgesteld dat de overige relevante criteria overwegend in zijn voordeel pleiten.

Bijgevolg vormt de bestreden beslissing een schending van artikel 8 EVRM, evenals van artikel 7 juncto artikel 44ter van de Vreemdelingenwet."

3.2. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij voorhoudt dat de eerste bestreden akte "*in essentie*" werd gebaseerd op artikel 7, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet, dat verweerder toelaat een vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten te verstrekken als hij geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Deze akte steunt immers eveneens op artikel 7, eerste lid, 13°, van deze wet. Verweerder heeft hierbij vastgesteld dat verzoekers verblijfsrecht bij beslissing van 11 maart 2024 werd beëindigd en dat tegen deze beslissing geen beroep werd ingesteld. Verzoeker betwist niet dat hij aldus het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat een einde werd gemaakt aan zijn verblijf, zoals bedoeld in artikel 7, eerste lid, 13°, van de Vreemdelingenwet. Deze rechtsgrond kan de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten zelfstandig schragen waarvan sprake in artikel 44 *ter*, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, dat stelt: "*Wanneer een burger van de Unie of zijn familielid niet of niet meer het recht heeft om op het grondgebied te verblijven, kan de minister of zijn gemachtigde hem, met toepassing van artikel 7, eerste lid, een bevel geven om het grondgebied te verlaten".*

De Raad merkt nog op dat de beslissing van 11 maart 2024 tot beëindiging van verzoekers verblijfsrecht, die zich bevindt in het administratief dossier, werd getroffen op grond van artikel 44*bis*, § 2, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling laat de minister toe om een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie die krachtens de artikelen 42*quinquies* en 42*sexies* een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen, dit alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid. In deze beslissing werd

verzoeker reeds beschouwd als een actuele en ernstige bedreiging voor de openbare orde. Immers kan hierin onder meer gelezen worden "*De gedragingen die aan uw stafrechtelijke veroordeling ten grondslag liggen, zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden*" alsook, "*Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving"*. Verzoeker heeft hierin berust gezien hij geen beroep heeft aangetekend tegen deze beslissing die dus een definitieve beslissing is geworden .

Verzoeker verwijst naar het tijdsverloop en zijn gedrag sedert de door hem gepleegde feiten en betoogt dat van een actuele bedreiging voor de openbare orde geen sprake meer is en dat er geen aanzienlijk risico op recidive meer zou bestaan. In zoverre verzoeker simpelweg verwijst naar zijn gedrag tijdens zijn invrijheidstelling onder voorwaarden van 21 september 2022 tot 24 oktober 2023 waarbij hij geen feiten meer pleegde, kan hij de eerste bestreden akte niet onderuit halen waar ze stelt: " *Ondanks het gegeven dat de feiten die leidden tot de veroordeling d.d. 20.10.2023 gepleegd werden tussen 04.06.2021 en 24.09.2021, u van 28.04.2022 tot 21.09.2022 het aanhoudingsmandaat onder elektronisch toezicht onderging, u vrij was onder voorwaarden in de periode van 21.09.2022 tot 24.10.2023 en in die periode niet betrapt werd op het plegen van nieuwe feiten, wordt u geacht door uw persoonlijk gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving te vormen. Het grootste deel van de tijd dat u vrij was, was de procedure voor strafrechtelijke bestraffing immers hangende".*

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij sinds zijn onafgebroken detentie die ingegaan is op 25 oktober 2023 geen actueel risico voor de openbare orde vormt. Dat hij gedurende deze periode geen nieuwe strafbare feiten heeft gepleegd, heeft slechts weinig gewicht, nu hij sindsdien niet opnieuw in vrijheid in de samenleving heeft verbleven. Zijn loutere verklaringen dat hij inzicht heeft gekregen in zijn handelen, spijt heeft en na zijn vrijlating opnieuw wenst te werken, kunnen bezwaarlijk leiden tot de vaststelling dat hij geen actueel ernstig risico meer vormt voor de openbare orde of dat er geen risico op recidive zou bestaan. Verzoeker slaagt er dan ook niet in de volgende overwegingen in de eerste bestreden akte onderuit te halen: "*U verblijft sinds 25.10.2023 ononderbroken in detentie, heden zit u in de gevangenis van Merksplas en bereikt strafeinde op 14.03.2027. Er zijn geen concrete aanwijzingen dat het risico op recidive sedert het beëindigen van uw verblijfsrecht is verminderd, noch dat u geen bedreiging meer zou vormen voor de openbare orde bij voortgezet verblijf op het grondgebied. Uit uw persoonlijk gedrag, zoals dit blijkt uit de aard, de veelheid en de wijze waarop de feiten werden gepleegd, komt een sterke gerichtheid op financieel gewin naar voren, evenals een gebrek aan normbesef en eerbied voor de rechten en belangen van derden. Uw herhaalde en actieve betrokkenheid, het ter beschikking stellen van uw woning en voertuigen en uw rol bij het overbrengen van gestolen voertuigen naar het buitenland wijzen bovendien op een volgehouden bereidheid om uw persoonlijke middelen in te zetten voor criminele doeleinden. Gelet op deze elementen wordt het risico op recidive als reëel en actueel beschouwd. Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, wordt niet aangetoond".*

Verzoeker haalt aan voor welke misdrijven hij veroordeeld werd naast zijn veroordelingen door de politierechtbank en benadrukt dat hij nooit veroordeeld is geweest voor geweldsfeiten. Volgens hem heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) geoordeeld dat het ontbreken van veroordelingen voor geweldsfeiten erop kan wijzen dat er geen sprake is van een algemene bedreiging voor de openbare orde en dus ook niet van een ernstige bedreiging voor de openbare orde.

De Raad ziet niet in en verzoeker maakt ook niet hard dat enkel veroordelingen wegens geweldsfeiten aanleiding kunnen geven tot de vaststelling dat er sprake is van een ernstige bedreiging voor de openbare orde en niet de feiten waarvoor verzoekers veroordeeld werd, die in het vonnis van de SURB als volgt werden samengevat: "*U heeft twee titels in uitvoering wegens onder meer gewone diefstal, diefstal met braak, informaticabedrog, bendevorming (...). U bent daardoor terecht gekomen in de strafcategorie van 3 tot 5 jaar. U verenigde zich met personen van Poolse afkomst om allerhande diefstallen te plegen, voornamelijk autodiefstallen. De bende drong meestal binnen in de woning van de slachtoffers, ontvreemdden de autosleutels en reden weg met de wagen. De gestolen voertuigen werden afgevoerd naar Nederland en/of Polen. U bracht de gestolen voertuigen naar het buitenland en uw woning zou ook een uitvalsbasis voor de bende geweest zijn".*

Het door verzoeker aangehaalde arrest van het EHRM volstaat te dezen niet. Het Hof oordeelde in *Noorzae t. Denemarken* dat veroordelingen van een persoon als minderjarige wegens geweldsdelicten maar later als volwassen persoon wegens vandalisme, diefstal, verkeersinbreuken en inbreuken op de drugswetgeving, die

slechts tot geldboetes hadden geleid, er niet op wezen dat de betrokkene in het algemeen een bedreiging vormde voor de openbare orde (EHRM 5 september 2023, *Noorzae t. Denemarken*, nr. 44810/20, § 33). (EHRM 5 september 2023, *Noorzae t. Denemarken*, nr. 44810/20, §§32 en 33). Dit is duidelijk niet verzoekers geval: hij werd als volwassen persoon niet slechts veroordeeld tot geldboetes.

Hoe dan ook blijft de vaststelling dat verzoeker geen kritiek ontwikkelt tegen de toepassing van artikel 7, eerste lid, 13°, van de Vreemdelingenwet, die het bevel om het grondgebied te verlaten zelfstandig kan schragen.

3.3. Artikel 44 *ter*, §1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt;

"Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een bevel om het grondgebied te verlaten te geven, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong".

3.4. Artikel 44 *ter*, §1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet betreft een autonome afweging die verweerder moet maken met de daarin exhaustief vermelde criteria. Zij leunen weliswaar dicht aan bij artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) en de Raad zal de gedane afwegingen ook in dit licht beoordelen. Hij zal dus nagaan of verzoeker aannemelijk maakt dat de daarover gemaakte beoordeling kennelijk onredelijk is dan wel leidt tot een disproportionele inmenging in zijn door artikel 8 van het EVRM beschermde privé- of familieleven.

In zoverre verzoeker daarnaast, onder verwijzing naar de door het EHRM ontwikkelde Boultif-criteria, betoogt dat rekening moet gehouden worden met de criteria inzake de ernst en de aard van de inbreuken die hij heeft gepleegd alsook de duur die verstreken is sinds de inbreuken werden gepleegd en zijn gedrag tijdens die periode, volstaat het te verwijzen naar punt 3.2.

3.5. Voor wat betreft de gezinssituatie waarmee conform artikel 44 *ter*, §1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet moet rekening gehouden worden, verwijst verzoeker in eerste instantie naar zijn moeder waarmee hij 27 jaar geleden van Polen naar België zou afgereisd zijn.

In de eerste bestreden akte kan gelezen worden: *"Uw moeder ([A.I.], geboren te [P.] op 25.05.1959, van Poolse nationaliteit, EU+-kaart geldig tot 17.06.2034) verblijft in België en zij komt op bezoek in de gevangenis. Opdat een relatie tussen meerderjarige kinderen en hun moeder onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM) kan vallen, zijn er in beginsel bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 16567/10, Nacic e.a. v. Zweden, par. 76). Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen u en uw moeder. Uit de omstandigheid dat u voor u in de gevangenis belandde bij uw moeder woonde, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en haar worden afgeleid. Uw leeftijd, met name 46 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Haar aanwezigheid in België heeft u er niet van weerhouden strafbare feiten te plegen. Het gegeven dat zij u komt bezoeken in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet geenszins getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. U verklaarde in het kader van uw hoorrecht dat u niet naar Polen kan terugkeren (onder andere) omdat uw moeder aan kanker zou lijden en u voor haar zou zorgen. U legt evenwel geen medische stukken voor waaruit blijkt dat uw moeder aan kanker lijdt, noch legt u een attest voor waaruit blijkt dat zij mantelzorg nodig heeft. Evenmin legt u bewijsstukken voor waaruit blijkt dat uw aanwezigheid in België noodzakelijk zou zijn gelet op haar gezondheidstoestand. Bovendien blijkt uit het dossier dat u van 03.09.2021 tot 28.04.2022 in detentie verbleef en sinds 25.10.2023 opnieuw gedetineerd bent, zodat u gedurende aanzienlijke periodes niet in staat was om eventuele zorg of hulp aan uw moeder te verlenen. U toont dan ook niet aan dat er tussen u en uw moeder sprake is van een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden tussen volwassen gezinsleden. Evenmin liggen er stukken voor waaruit blijkt dat uw moeder niet in staat zou zijn u in Polen te bezoeken of dat de contacten tussen u en uw moeder op een andere wijze zouden kunnen worden onderhouden. Een schending van artikel 8 EVRM ten aanzien van uw moeder wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.*

Er is geen onoverkomelijke hinderpaal om regelmatig contact met uw moeder in België te onderhouden, aangezien niet wordt aangetoond dat zij niet in staat zou zijn om u in Polen te bezoeken. Daarnaast kunnen de contacten met uw moeder ook op andere manieren worden onderhouden, onder meer door moderne

communicatiemiddelen. Uw moeder kan u vanuit België desgevallend ondersteunen bij het opbouwen van een privé- en familieleven in Polen of elders".

3.6. Verzoeker brengt deze afwegingen niet aan het wankelen door elementen inzake de band met zijn moeder te herhalen die verweerder heeft beoordeeld en hierop simpelweg zijn overtuiging te enten dat er wel degelijk sprake is van een band van afhankelijkheid. Door voorts simpelweg te poneren dat zijn moeder zwaar ziek is en afhankelijk is van hem omdat er geen andere familieleden aanwezig zijn in België, kan hij de vaststellingen in de bestreden akte niet onderuit halen dat hij geen medische stukken heeft voorgelegd waaruit blijkt dat zijn moeder aan kanker lijdt en dat hij evenmin een attest heeft voorgelegd waaruit blijkt dat zij mantelzorg nodig heeft noch bewijsstukken waaruit blijkt dat zijn aanwezigheid in België noodzakelijk zou zijn gelet op haar gezondheidstoestand.

Ook thans worden dergelijke stukken niet gevoegd bij het verzoekschrift.

Verzoekers opwerping ten slotte dat het opgelegde inreisverbod inhoudt dat de kans groot zal zijn dat hij zijn moeder niet meer levend zal terugzien, kan niet gevolgd worden. Verzoeker toont immers met geen enkele begin van bewijs aan dat ze zwaar ziek is of dat ze niet in staat zou zijn hem te komen bezoeken in Polen. Alleszins staat het verzoeker vrij om later op grond van artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet een verzoek tot opheffing of opschorting van het inreisverbod om humanitaire reden te richten tot verweerder indien hij alsnog stukken bijbrengt inzake de voorgehouden zware ziekte van zijn moeder en haar afhankelijkheid van hem. In afwachting daarvan kan hij contact met haar houden via moderne communicatiemiddelen.

Vermits niet blijkt dat er sprake is van een band van afhankelijkheid tussen verzoeker, een 47 jarige volwassen man en zijn moeder van thans 67 jaar, is er geen sprake van een gezinsleven van verzoeker met zijn moeder in de zin van artikel 8 van het EVRM waarop de bestreden akte een inbreuk zou plegen.

3.7. Slechts in tweede instantie verwijst verzoeker naar een Poolse vriendin in België waarmee hij een relatie zou hebben.

In de bestreden akte kan op dit punt gelezen worden: *"U verklaarde een duurzame relatie te hebben met [Z.D.]. Zij zou de Poolse nationaliteit hebben en zou ergens in [B.] wonen. U voegde nog toe dat zij u niet komt bezoeken in de gevangenis. U verschaft verder geen enkel gegeven over mevrouw en jullie relatie. U toont niet aan hoe jullie contact onderhouden nu u aangeeft dat zij u niet bezoekt in de gevangenis. Op basis van de door u gebruikte schrijfwijze kan mevrouw niet teruggevonden worden in de registers. Er liggen momenteel geen stukken voor waaruit blijkt dat het weldegelijk om een duurzame relatie gaat, noch wordt aangetoond dat mevrouw verblijfsrecht heeft in België. Er is enkel uw verklaring. U toont het voldoende hecht en duurzaam karakter van uw vermeende relatie met [Z.D.], vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 EVRM kan vallen, niet aan.*
Uw moeder ([A.I.], geboren te [P.] op […], van Poolse nationaliteit, EU+-kaart geldig tot 17.06.2034) verblijft in België en zij komt op bezoek in de gevangenis".

Verzoeker brengt hiertegen niet meer in dan dat het niet is omdat zijn partner hem niet komt bezoeken, dat de relatie niet duurzaam zou zijn. Hij wijst erop dat ze hun relatie onderhouden door regelmatig telefonisch contact.

Dergelijk bloot betoog kan bezwaarlijk de gedane afwegingen onderuit halen. Er lag en ligt in de fase van het ingediende verzoekschrift niets meer voor dan simpele verklaringen van verzoeker dat hij een relatie heeft met een Poolse vrouw in België. Hiermee wordt bezwaarlijk aangetoond dat verzoeker een duurzame relatie zou hebben met haar die valt onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.

Ter terechtzitting wordt een "*schriftelijke verklaring (Art. 961/1,2 en 3 Ger.W.)"* neergelegd, opgesteld op 2 september 2026, voorzien van de elektronische handtekening van Z.D.

Vooreerst wordt dit stuk niet ingeleid door een aanvullende nota waarbij het nieuw en pertinent karakter van het stuk wordt uiteengezet, zoals voorzien in artikel 2.20 van de RvV-wet, waardoor het ambtshalve uit de debatten wordt geweerd (artikel 2.20, §2, laatste lid, van de Vreemdelingenwet).

Ten overvloede kan het stuk niet aantonen dat er sprake is van een duurzame relatie van verzoeker met Z.D. in de zin van artikel 8 van het EVRM. Immers kan hierin enkel het volgende gelezen worden: "*Ik heb K.A. in 2008 leren kennen. We waren bekenden van elkaar maar sinds 2020 hebben we een relatie. Tijdens zijn gevangenschap zijn we telefonisch contact blijven houden. Ik heb 3 kinderen waardoor ik hem niet vaak kan bezoeken. Mijn kinderen zijn erg op hem gesteld en hebben fijne herinneringen aan hem; we missen hem enorm en zouden graag willen dat hij bij ons komt wonen zodra hij uit de gevangenis vrijkomt*". De verklaring

bevat dus slechts beperkte gegevens over de concrete invulling van de relatie en wordt niet ondersteund door enig begin van bewijs.

Vermits niet blijkt dat er sprake is van is van een duurzame relatie van verzoeker met Z.D., is er geen sprake van een gezinsleven van verzoeker met Z.D. in de zin van artikel 8 van het EVRM waarop de bestreden akte een inbreuk zou plegen.

3.8. Voor wat betreft de duur van verzoekers verblijf in het Rijk alsook zijn economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong waarmee conform artikel 44 *ter*, §1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet rekening moet worden gehouden, kan in de bestreden akte gelezen worden:

"*U verklaarde in de vragenlijst die u op 12.08.2026 invulde, dat uw moedertaal Pools is; dat u Engels kan lezen en schrijven; dat u ongeveer 27 jaar in België bent; (...) dat u gewerkt heeft in België, namelijk als automechanieker, bij [K.] en in [C.];(...).*

(...)

"Er kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf sociale banden gesmeed heeft op het grondgebied en er wordt niet betwist dat het terugkeren naar Polen, om daar een leven op te bouwen, enige aanpassing zal vergen. Dat wil echter niet zeggen dat het onmogelijk zou zijn. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Polen te vestigen. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat u een sociaal vangnet hebt in Polen dat u kan helpen bij het opnieuw opbouwen van uw leven aldaar. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U spreekt de taal en uit het SURB-vonnis d.d. 11.10.2024 blijkt dat u een volwassen tweeling heeft die momenteel in Polen verblijft en waarmee u een goed contact zou hebben. Zelfs indien er toch geen sociaal netwerk zou zijn, laat uw leeftijd toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis opnieuw de banden met dit land aan te halen en aldaar opnieuw een leven uit te bouwen zonder onoverkomelijke moeilijkheden. Ook uw moeder die woonachtig is in België kan u vanaf afstand ondersteunen".

3.9. Door simpelweg de elementen die zijn zaak kenmerken te herhalen en op te werpen, *"België vormt dan ook onmiskenbaar het centrum van zijn privéleven. Het is hier dat hij zijn sociale netwerk heeft uitgebouwd, professionele ervaring heeft opgedaan en zijn familiale banden heeft ontwikkeld. Zijn integratie in de Belgische samenleving moet derhalve als verregaand worden beschouwd."* toont verzoeker niet aan dat verweerder op een kennelijk onredelijke wijze heeft rekening gehouden met de in punt 3.8. vermelde toepasselijke criteria van artikel 44 *ter*, §1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet of hierbij een beoordeling heeft gemaakt die strijdig is met artikel 8 van het EVRM. Verzoeker concretiseert zijn sociaal netwerk niet nader en legt geen stukken voor waaruit de aard of intensiteit van dergelijke sociale banden blijkt. Het betreft dus niet meer dan gewone sociale banden die automatisch voortvloeien uit een verblijf in het Rijk. Hieraan kan weinig gewicht toegekend worden. Zoals gezegd blijkt geen gezins-of familieleven van verzoeker met zijn moeder en evenmin met een Poolse partner alhier. Aan het verblijf van zijn moeder alhier en contacten die hij met haar heeft als volwassen persoon, kan eveneens weinig gewicht gegeven worden. Voor wat betreft verzoekers professionele ervaring als automechanieker, bij Katoennatie en in een poetsbedrijf in 2018, 2019 en op 19 december 2022, die is dus beperkt en betreft bovendien deels zwartwerk zo werd aangestipt in de beslissing tot beëindiging van het verblijf van 11 maart 2024, die verzoeker niet heeft aangevochten, waardoor het eveneens weinig gewicht kan hebben. Blijkens het administratief dossier betreft het lang verblijf van verzoeker in België geen legaal, standvastig en rimpelloos verblijf in België. Zijn aanwezigheid alhier wordt overigens slechts opgemerkt in 2004 (cfr. punt 1). Verzoeker loopt sedert 2012 regelmatig politionele veroordelingen op wegens inbreuken op de verkeerswetgeving (vonnis SURB van 11 oktober 2024- stuk 68 administratief dossier) en heeft in 2021 strafbare feiten gepleegd waarvoor hij uiteindelijk veroordeeld werd door het Hof van Beroep van Antwerpen op 13 mei 2024. Hij zit thans in de gevangenis waarbij zijn strafeinde is voorzien voor 14 maart 2027. In het bovenvermeld vonnis van de SURB kan verder gelezen worden dat er sprake is van een taalbarrière met verzoeker waaruit dus kan afgeleid worden dat verzoeker ondanks een lang verblijf in België geen voldoende kennis heeft van één van de landstalen. Er kan dan ook samenvattend, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt in zijn verzoekschrift, niet besloten worden dat zijn integratie alhier als *"verregaand*" moet beschouwd worden.

Daartegenover heeft verweerder in de bestreden akte gewezen op verzoekers banden met Polen.

De afwegingen van verweerder, "*Het is niet onredelijk te veronderstellen dat u een sociaal vangnet hebt in Polen dat u kan helpen bij het opnieuw opbouwen van uw leven aldaar. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U spreekt de taal en uit het SURB-vonnis d.d. 11.10.2024 blijkt dat u een volwassen tweeling heeft die momenteel in Polen verblijft en*

waarmee u een goed contact zou hebben" worden niet aan het wankelen gebracht door verzoeker door simpelweg het tegendeel te poneren. Verzoeker verwijt verweerder dat hij algemene en stereotiepe veronderstellingen maakt, maar de Raad kan het niet kennelijk onredelijk achten dat een verblijf in Polen - een land dat vlot bereikbaar is vanuit België-, waar verzoeker zijn jeugd en een flink deel van zijn volwassen leven heeft doorgebracht, twee volwassen kinderen die in Polen verblijven en waarmee hij verklaard heeft een goed contact te hebben alsook het Pools dat verzoeker verklaard heeft te spreken, verweerder leiden tot de gedane veronderstellingen. Bovendien brengt verzoeker die thans 47 jaar is en verklaard heeft automechanieker te zijn, de volgende afwegingen niet aan het wankelen: "*Zelfs indien er toch geen sociaal netwerk zou zijn, laat uw leeftijd toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis opnieuw de banden met dit land aan te halen en aldaar opnieuw een leven uit te bouwen zonder onoverkomelijke moeilijkheden".* Verzoeker wijst op de precaire levensomstandigheden aldaar toen hij destijds Polen verlaten heeft. Hij toont echter niet aan dat deze omstandigheden 27 jaar later nog steeds dezelfde zouden zijn waardoor hij niet aan de bak zou kunnen komen en geen menswaardig bestaan zou kunnen leiden in Polen.

De Raad kan gelet op het voormelde niet tot de slotsom komen dat verweerder op een disproportionele wijze verzoekers privébelangen - die in se erin bestaan om ondanks een beëindigd verblijfsrecht en diverse veroordelingen, te kunnen blijven vertoeven in België omdat hij alhier een beperkte professionele ervaring heeft, zijn moeder hier verblijft en hij een flink deel van zijn volwassen leven hier heeft doorgebracht - ondergeschikt heeft gemaakt aan de belangen van de Belgische Staat die erin bestaan de openbare orde te beschermen.

Verweerder heeft hierbij erkend dat een terugkeer naar Polen na een langdurig verblijf in België een aanpassing zal vergen, maar heeft vastgesteld dat geen concrete omstandigheden blijken die het verzoeker onmogelijk of buitengewoon moeilijk zouden maken om opnieuw een bestaan in Polen op te bouwen. Verzoeker slaagt er niet in deze beoordeling onderuit te halen.

3.10. Voor wat betreft verzoekers gezondheidssituatie waarmee verweerder conform artikel 44 *ter*, §1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet moet rekening houden, kan in eerste bestreden akte gelezen worden:

"*U haalde in uw vragenlijst aan dat u medische problemen heeft die u belemmeren te reizen en/of terug te keren naar Polen. U zou problemen hebben aan uw oog, waarvoor operatie zich opdringt. U zou tevens een arbeidsongeval hebben gehad in gevangenis waardoor u problemen zou hebben met een vinger. U legde geen enkel stuk voor dat deze beweringen staaft. Op 13.08.2026 werd aan de medische dienst van de gevangenis van Merksplas gevraagd of u medisch bekwaam bent om te reizen en of er sprake is van een medische problematiek. De medische dienst van de gevangenis van Merksplas verklaarde dat u bekwaam bent om te reizen en er geen sprake is van een medische problematiek. U heeft niet aangetoond dat u dermate ernstige gezondheidsproblemen heeft dat deze onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden. Er zijn geen aanwijzingen dat u bij terugkeer naar Polen een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Derhalve is niet gebleken van enige grond om aan te nemen dat terugkeer naar Polen een schending van artikel 3 EVRM met zich zou brengen".*

Door louter te herinneren aan de operatie die hij heeft gehad - die blijkens stuk 4 gevoegd bij het verzoekschrift plaatsgreep op 27 februari 2026, waarbij de arts bij ontslag uit het ziekenhuis op dezelfde dag vaststelde dat verzoekers gezichtsvermogen langzaam doch niet volledig zou herstellen aan het rechteroog, dit door netvliesloslating dat bestempeld werd als "*langbestaand, vermoeden na stomp trauma*" en die een druppelschema en siliconenolie voorschreef -, alsook door erop te wijzen dat zijn vinger geplet werd tijdens een arbeidsongeval ten bewijze waarvan nog steeds geen enkel stuk werd overgelegd, toont verzoeker niet aan dat hij een gezondheidssituatie heeft die maakt dat hij onbekwaam is om te reizen of waarbij een terugkeer naar Polen een schending uitmaakt van artikel 3 van het EVRM.

Derhalve is het eerste middel ongegrond.

3.11. In een tweede middel, gericht tegen het inreisverbod, werpt verzoeker op: "*schending van artikel 44ter, 44nonies Vreemdelingenwet en artikel 8 EVRM, in samenhang met de materiële motiveringsplicht".*

Hij betoogt als volgt:

"4. Artikel 44nonies, §1 Vreemdelingwet stelt:

"Wanneer een bevel om het grondgebied te verlaten wordt genomen ten aanzien van een burger van de Unie of zijn familielid, kan de minister of zijn gemachtigde dit bevel met een inreisverbod voor het grondgebied van het Rijk gepaard laten gaan, en dit uitsluitend om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid."

Een inreisverbod wordt dus gekoppeld aan een bevel tot het verlaten van het grondgebied. Dit betekent dat dezelfde criteria uit de vaste rechtspraak van het EHRM m.b.t. artikel 8 EVRM en uit artikel 44ter Vreemdelingenwet tegen elkaar dienen afgewogen te worden. Hiervoor wordt verwezen naar hetgeen onder het eerste middel reeds uiteen werd gezet.

5. Voorts bepaalt artikel 44nonies, §2 Vreemdelingenwet:

"De duur van het inreisverbod mag vijf jaar niet overschrijden, behalve indien de burger van de Unie of zijn familielid een ernstige bedreiging is voor de openbare orde of de nationale veiligheid."

In casu werd aan verzoeker een inreisverbod van acht jaar opgelegd. Daarmee wordt de maximumduur van vijf jaar overschreden. Een dergelijke overschrijding is slechts mogelijk indien op afdoende wijze wordt aangetoond dat verzoeker niet louter een bedreiging vormt voor de openbare orde, maar een ernstige bedreiging voor de openbare orde. Verweerder slaagt hier evenwel niet in.

Het Hof van Justitie vult het begrip 'openbare orde' als volgt in: "naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, veronderstelt dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast" (zie vb. HvJ 24 juni 2015, C-373/13, H.T./Duitsland).

Hieruit volgt dat het begrip 'ernstige bedreiging voor de openbare orde' een hogere drempel veronderstelt dan het begrip 'bedreiging voor de openbare orde' zoals ingevuld door het Hof van Justitie.

In casu heeft verzoeker verschillende strafrechtelijke veroordelingen opgelopen voor drie soorten misdrijven:
- *(Zware) diefstal*
- *Informaticabedrog*
- *Deelname aan een vereniging*

Daarnaast werd hij enkele keren veroordeeld door de politierechtbank voor verkeersmisdrijven.

Verzoeker betwist niet dat de door hem gepleegde feiten een zekere maatschappelijke weerslag hebben gehad, maar benadrukt dat niet verweerder niet aantoont dat deze inbreuken ernstiger zijn dan gewone inbreuken op de openbare orde.

Verzoeker is nooit veroordeeld geweest voor geweldsfeiten. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft reeds geoordeeld dat het ontbreken van veroordelingen voor geweldsfeiten erop kan wijzen dat er geen sprake is van een algemene bedreiging voor de openbare orde. (Noorzae / Denemarken (44810/20 van 5 september 2023): schending artikel 8 EVRM). Als er al geen sprake is van een gewone bedreiging voor de openbare orde, dan kan er al zéker geen sprake zijn van een ernstige bedreiging.
Verweerder toont niet aan dat verzoeker een ernstige, m.a.w. meer dan gewone, bedreiging voor de openbare orde vormt.

Tot slot stelt verzoeker vast dat de bestreden beslissing geen afdoende motivering bevat met betrekking tot de duur van het inreisverbod. Nergens wordt uiteengezet waarom precies een termijn van acht jaar noodzakelijk en proportioneel wordt geacht. De duur lijkt volledig willekeurig te zijn bepaald. De loutere verwijzing naar de strafrechtelijke antecedenten van verzoeker volstaat daarbij niet, nu niet wordt toegelicht waarom een inreisverbod van mindere duur niet hetzelfde effect had kunnen sorteren.

Bijgevolg meent verzoeker dat er een schending is van artikel 44nonies, §2 Vreemdelingwet, in samenhang gelezen met de materiële motiveringsplicht."

3.12. Verzoeker kan niet dienstig de schending opwerpen van artikel 44 *ter* van de Vreemdelingenwet gezien deze bepaling handelt over een bevel om het grondgebied te verlaten wat het inreisverbod niet is.

Dit middelonderdeel is derhalve onontvankelijk

3.13. Voorts bevat het inreisverbod afwegingen in het licht van artikel 8 van het EVRM die verzoeker niet concreet betwist maar waarbij hij verwijst naar wat hierover in het eerste middel werd uiteengezet. De Raad verwijst dan ook naar de bespreking van het eerste middel.

3.14. In artikel 44 *nonies*, §2, eerste en laatste lid kan gelezen worden:

"*De duur van het inreisverbod mag vijf jaar niet overschrijden, behalve indien de burger van de Unie of zijn familielid een ernstige bedreiging is voor de openbare orde of de nationale veiligheid.*

(...)

De duur wordt vastgesteld door rekening te houden met alle specifieke omstandigheden van elk geval".

3.15. Een eerste punt van kritiek van verzoeker is dat verweerder niet afdoende uitlegt waarom er een inreisverbod van 8 jaar wordt getroffen en evenmin toelicht waarom een inreisverbod van "*mindere duur"* niet "*hetzelfde effect*" zou kunnen sorteren.

3.16. Deze kritiek lijkt eerder samen te hangen met de formele motiveringsplicht in plaats van de geschonden geachte materiële motiveringsplicht. Wat er ook van zij, artikel 44 *nonies*, §2, van de Vreemdelingenwet verplicht verweerder om in het inreisverbod tot uiting te laten komen waarom hij dit verbod oplegt voor een bepaalde termijn. Hierbij moet hij rekening houden met de specifieke omstandigheden van verzoeker. De bestreden beslissing duidt in casu afdoende waarom een inreisverbod wordt opgelegd van 8 jaar, waarbij verweerder ingaat op de specifieke omstandigheden van verzoekers geval. Hij moet daarbij niet nog bijkomend duiden waarom hij geen inreisverbod van minder dan acht jaar oplegt.

Het eerste punt van kritiek is derhalve niet gegrond.

3.17. Een tweede punt van kritiek van verzoeker is dat verweerder niet afdoende aantoont dat hij een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde.

3.18. Verweerder heeft echter in het inreisverbod op zeer uitgebreide wijze geduid waarom verzoeker een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde. Hij heeft hierbij verwezen naar de door verzoeker opgelopen veroordelingen en heeft hierbij geduid waarom de persoonlijke gedragingen die hieruit kunnen afgeleid worden een dergelijke bedreiging vormen.

3.19. Verzoeker kan deze afwegingen niet aan het wankelen brengen door opnieuw te verwijzen naar de in het eerste middel aangehaalde rechtspraak van het EHRM. Het volstaat te verwijzen naar de bespreking ervan.

Het tweede punt van kritiek is niet gegrond.

Derhalve is het tweede middel voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

<u>Enig artikel.</u>

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op tien september tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA,	kamervoorzitter,
A. DECUYPER,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,
A. DECUYPER	M. EKKA